كفاره روزه

كفاره روزه

۱۶۶۰ كسى كه كفاره روزه رمضان بر او واجب است، بايد يك بنده آزاد كند يا به دستورى كه در مساله بعد گفته مى شود، دو ماه روزه بگيرد يا شصت فقير را سير كند يا به هر كدام، يك مد كه تقريبا ده سير است، طعام يعنى گندم يا جو و مانند اينها بدهد، و چنانچه اينها برايش ممكن نباشد، هر چند مد كه مى تواند به فقرا طعام بدهد و اگر نتواند طعام بدهد بايد استغفار كند، اگر چه مثلا يك مرتبه بگويد: «استغفرالله»، و احتياط واجب در فرض اخير آن است كه هر وقت بتواند، كفاره را بدهد.

۱۶۶۱ كسى كه مى خواهد دو ماه كفاره روزه رمضان را بگيرد، بايد سى و يك روز آن را پى در پى بگيرد، و اگر بقيه آن پى در پى نباشد، اشكال ندارد.

۱۶۶۲ كسى كه مى خواهد دو ماه كفاره روزه رمضان را بگيرد، نبايد موقعى شروع كند كه در بين سى و يك روز، روزى باشد كه مانند عيد قربان روزه آن حرام است.

۱۶۶۳ كسى كه بايد پى در پى روزه بگيرد، اگر در بين آن بدون عذر يك روز روزه نگيرد، يا وقتى شروع كند كه در بين آن به روزى برسد كه روزه آن واجب است،مثلا به روزى برسد كه نذر كرده آن روز را روزه بگيرد، بايد روزه ها را از سر بگيرد.

۱۶۶۴ اگر در بين روزهايى كه بايد پى در پى روزه بگيرد، عذرى مثل حيض يا نفاس يا سفرى كه در رفتن آن مجبور است، براى او پيش آيد، بعد از برطرف شدن عذر واجب نيست روزه ها را از سر بگيرد، بلكه بقيه را بعد از برطرف شدن عذر بجامى آورد.

۱۶۶۵ اگر به چيز حرامى روزه خود را باطل كند، چه آن چيز اصلا حرام باشد مثل شراب و زنا، يا به جهتى حرام شده باشد مثل نزديكى كردن با عيال خود در حال حيض، بنا بر احتياط كفاره جمع بر او واجب مى شود، يعنى بايد يك بنده آزاد كند و دو ماه روزه بگيرد و شصت فقير را سير كند، يا به هر كدام آنها يك مد كه تقريبا ده سير است گندم يا جو يا نان و مانند اينها بدهد، و چنانچه هر سه برايش ممكن نباشد، هر كدام آنها را كه ممكن است بايد انجام دهد.

۱۶۶۶ اگر روزه دار دروغى را به خدا و پيغمبر صلى الله عليه و آله و سلم نسبت دهد، كفاره جمع كه تفصيل آن در مساله پيش گفته شد بنابر احتياط بر او واجب مى شود.

۱۶۶۷ اگر روزه دار در يك روز ماه رمضان چند مرتبه جماع كند، يك كفاره براو واجب است، ولى اگر جماع او حرام باشد يك كفاره جمع واجب مى شود.

۱۶۶۸ اگر روزه دار در یك روز ماه رمضان چند مرتبه غیر جماع کار دیگری که روزه را باطل می کند انجام دهد، برای همه آنها یك کفاره کافی است.

۱۶۶۹ اگر روزه دار جماع حرام کند و بعد با حلال خود جماع نماید، یك کفاره جمع کافی است.

۱۶۷۰ اگر روزه دار کاری که حلال است و روزه را باطل می کند، انجام دهد،مثلا آب بیاشامد، و بعد کار دیگری که حرام است و روزه را باطل می کند انجام دهد، مثلا غذای حرامی بخورد، یك کفاره کافی است.

۱۶۷۱ اگر روزه دار آروغ بزند و چیزی در دهانش بیاید، چنانچه عمدا آن را فرو ببرد، روزه اش باطل است و باید قضای آن را بگیرد و کفاره هم بر او واجب می شود، و اگر خوردن آن چیز حرام باشد، مثلا موقع آروغ زدن خون یا غذایی که از صورت غذا بودن خارج شده به دهان او بیاید و عمدا آن را فرو برد، باید قضای آن روزه را بگیرد، و بنابر احتیاط کفاره جمع هم بر او واجب می شود.

۱۶۷۲ اگر نذر کند که روز معینی را روزه بگیرد، چنانچه در آن روز عمدا روزه خود را باطل کند، باید یك بنده آزاد نماید، یا دو ماه پی در پی روزه بگیرد،یا به شصت فقیر طعام دهد.

۱۶۷۳ اگر به گفته کسی که می گوید مغرب شده افطار کند، و بعد بفهمد مغرب نبوده است، قضا و کفاره بر او واجب می شود. ولی اگر خبر دهنده عادل بودهفقط قضای آن روزه واجب است.

۱۶۷۴ کسی که عمدا روزه خود را باطل کرده، اگر بعد از ظهر مسافرت کند، یا پیش از ظهر برای فرار از کفاره سفر نماید، کفاره از او ساقط نمی شود، بلکه اگر قبل از ظهر مسافرتی برای او پیش آمد کند، بنابر احتیاط کفاره بر او واجب است.

۱۶۷۵ اگر عمدا روزه خود را باطل کند، و بعد عذری مانند حیض یا نفاس یا مرض برای او پیدا شود، کفاره بر او واجب نیست.

۱۶۷۶ اگر یقین کند که روز اول ماه رمضان است، و عمدا روزه خود را باطل کند،بعد معلوم شود که آخر شعبان بوده، کفاره بر او واجب نیست.

۱۶۷۷ اگر انسان شك کند که آخر رمضان است یا اول شوال، و عمدا روزه خود را باطل کند، بعد معلوم شود اول شوال بوده، کفاره بر او واجب نیست.

۱۶۷۸ اگر روزه دار در ماه رمضان با زن خود که روزه دار است جماع کند، چنانچه زن را مجبور کرده باشد، کفاره روزه خودش و روزه زن را باید بدهد، و اگر زن به جماع راضی بوده، بر هر کدام یك کفاره واجب می شود.

۱۶۷۹ اگر زنی شوهر خود را مجبور کند که جماع نماید، یا کار دیگری که روزه را باطل می کند انجام دهد، واجب نیست که کفاره روزه شوهر را بدهد.

۱۶۸۰ اگر روزه دار در ماه رمضان با زن خود که روزه دار است جماع کند،چنانچه به طوری زن را مجبور کرده باشد که از

خود اختیاری نداشته باشد، و در بین جماع زن راضی شود، باید مرد دو کفاره و زن یك کفاره بدهد، و اگر با اراده و اختیار عمل را انجام دهد، اگرچه مجبورش کرده باشد، مرد باید کفاره خودش و زن را بدهد.

۱۶۸۱ اگر روزه دار در ماه رمضان با زن روزه دار خود که خواب است جماع نماید،یك کفاره بر او واجب می شود، و روزه زن صحیح است و کفاره هم بر او واجب نیست.

۱۶۸۲ اگر مرد زن خود را مجبور کند که غیر جماع کار دیگری که روزه را باطل می کند بجا آورد، کفاره زن را نباید بدهد، و بر خود زن هم کفاره واجب نیست.

۱۶۸۳ کسی که به واسطه مسافرت یا مرض روزه نمی گیرد، نمی تواند زن روزه دار خود را مجبور به جماع کند، ولی اگر او را مجبور نماید، بنابر احتیاط باید کفاره اش را بدهد.

۱۶۸٤ انسان نباید در بجا آوردن کفاره کوتاهی کند، ولی لازم نیست فورا آن را انجام دهد.

۱۶۸۵ اگر کفاره بر انسان واجب شود و چند سال آن را بجا نیاورد، چیزی بر آن اضافه نمی شود.

۱۶۸٦ کسی که باید برای کفاره یك روز شصت فقیر را طعام بدهد، اگر به شصت فقیر دسترسی دارد، نباید به هر کدام از آنها بیشتر از یك مد که تقریبا ده سیر است طعام بدهد، یا یك فقیر را بیشتر از یك مرتبه سیر نماید، ولی چنانچه انسان اطمینان داشته باشد که فقیر طعام را به عیالات خود می دهد یا به آنها می خوراند، می تواند برای هر یك از عیالات فقیر اگرچه صغیر باشند یك مد به آن فقیر بدهد.

۱۶۸۷ کسی که قضای روزه رمضان را گرفته، اگر بعد از ظهر عمداً کاری که روزه را باطل می کند انجام دهد، باید به ده فقیر هر کدام یك مد که تقریبا ده سیر است طعام بدهد، و اگر نمی تواند بنابر احتیاط واجب باید سه روز پی در پی روزه بگیرد.